

ענת רקס:

„אני לא מרגישה כמו סינדרלה!“

הסיפור שלה נשמע כמו לקוח מאיזה מחזה קיטשי סוחט דמעות. היא נולדה להורים תימניים לפני 23 שנים.

יאיר רוזנבלום שמע אותה שרה, והזמין אותה לעשות קולות לשיר שעמד לשלוח לתחרות השירים שיתחרו על הזכות לייצג את ישראל באירוויזיון.

מה לעשות? ונתתו שעות בלבד עד למועד שנקבע כמועד סופי להגשת השירים. ברגע האחרון הוחלט שענת רקס תשיר את השיר, לפחות כדי שיוגש לוועדה.

זה מצחיק, אבל אני לא מרגישה כמו סינדרלה. ידעתי שזה רק עניין של זמן. ידעתי שאצא מהאלמור ניות.

וקא התרגשת כשאמר לך שאת תשירי את השיר שהיית צריכה רק לעשות לו קולות? כן, מאוד, אבל לא הופתעתי. מהתחלה היתה לי הרגשה שהשיר הזה נועד לי ושאני הולכת לשיר אותו.

כך אני מופיעה בלהקת עיפון של אורי שפילמן. ככר חצי שנה.

זה נכון שמרוויחים הון עתק בחתונות? זה תלוי. בחודש טוב אני יכולה להרוויח בערך 200 אלף לירות. בחודש פחות טוב 100 אלף לירות.

ויש חודשים שאין בכלל עבודה.

איך חודשים הם החודשים הבוטרים בעיניך חתונות?

אוגוסט ומרס. כל השאר יבש. אבל החודש במיקרה הוא חודש מצויין. אחד החודשים הלוהטים של השנה.

צבי שיסל:

„חזרתי הביתה, נורא התגעגתי!“

שלוש שנים הוא נעדר מאן. שלוש שנים בגלות לוס-אנג'לס. אני לא מכירה בן-אדם אחד שהכיר אותו ולא התגעגע אליו.

צביקה שיסל היה חלק מתל-אביב, כמו שתל-אביב היתה חלק מצביקה שיסל. חוף „שרתון“, רחוב ירמיהו, „כסית“ והבארים של תל-אביב חסרו אותו. גם הסלנג חסר אותו, כי שיסל הוא אחד האחראים הישירים לז'רגון התל-אביבי הידוע, שהפך כעת לשפת יוסי-יוס של הנוער. ביטויים כמו „סטופ“, „אשקרה“, ביטויים כמו „אני הרוס“ — באו ממנו.

אז הנה הוא בחזרה, עם אשה בשם נועה וילד בשם דניאל, ששאריו בניתיים בלוס-אנג'לס, אך עומדים להצטרף אליו בקרוב.

צביקה, למה חזרת? מה זה למה חזרת? זה הבית שלי והתגעגעתי. ממש התגעגעתי. אבל הסיבה המעשית היא, שאני מתחיל מחר לצלם סרט בשם סבבה עם יוסף שילוח, צחי גוי ודבורה כהן.

ואם לא היית מצלם את הסרט לא היית חוזר?

על מה את מדברת? אני אמר לך שהתגעגעתי. התכוונתי לחזור בכל מיקרה בעוד שלושה-ארבעה חודשים. בגלל הסרט הקדמתי. מה רע?

מה זה „סבבה“? קומדיה צבאית. מעין ספיחוס.

בועז דוידזון מתחלק איתך ב„אסקימו דימוק“?

לא. בכלל לא. בועז מתכוון לצלם המשך לאסקימו לימון בחודש הבא בוונציה. את הבסיס לסבבה כתבנו ביחד בלוס-אנג'לס. כעת בועז נמצא פה איתי, וכותב את התסריט לסבבה. הוא צריך לגמור היום. כי מחר אנחנו מתחילים לצלם.

למה היית באמריקה בליכך הרבה זמן? סתם. בלי סיבה מיוחדת. למדתי שם המון. עשיתי סרטי-פירסומת לטלוויזיה. בהם סרט לגיינס של סרג'ו ולנטה. אני לא חוזר מפני שהיה לי רע באמריקה.

אני חוזר מפני שאני מתגעגע ורוצה לחיות פה. החיים שלי הובילו אותי לשם. כשנסעתי, לא היתה פה עבודה ורצייתי להכיר מיסגרת אחרת של חיים. כעת המצב בשוק הקולנוע לא רגיל בארץ. התעשייה פורחת. לסרט שלנו אנחנו ממש לא מוצאים צוות. כמעט כולם עסרי קים.

שימה, השתנינו?

לא. בחיי שלא. רק שאני כליכך עסוק עם הסרט. שאפילו לא מצאתי זמן להיפגש עם חברים שלי. שלא ראיתי שנים. עם שלום חנוך נפגשתי, אבל עם אריק אייבנשטיין רק דיברתי בטלפון. מה אני יכול לעשות? אני עסוק מעל לראש. אני מקווה שכשאגמור את ה- צילומים אוכל להיפגש עם החברים.

אודטה דנין:

„שעה טובה זה לא החיים של הבן-אדם!“

היא עומדת להפוך לכוכבת טלוויזיה. אני מוכנה להמר על זה. ביום השישי היא תופיע לראשונה על המיקר, בחברתו של אמנון ברזילי, ושניהם ינחו את „שעה טובה“.

לאודטה יש כל הנתונים להפוך לכוכבת. היא יפהפיה, היא מצחיקה, ויש לה אישיות כריזמטית. הטלוויזיה הישראלית אינה משופעת ביפהמיות. המכ- סימום שהצליחה להגיע אליו בכל הנוגע ליופי הנשי היא דליה מזורי. לכן אני חוששת שאודטה תהיה מטרה קלה לכל מיני מבקרות טלוויזיה, שלא התפרסמו בשל רוחב ליבן דווקא.

אודטה, את לא חוששת שמבקרות ה- טלוויזיה יירדו עליך כי את יפה?

אני כמעט בטוחה שכן יהיה. מה לעשות? אני כבר התחננתי, כך שזה לא יוריד לי את הסיכוי להתוהוה את מתרגשת?

לא.

איך זה יכול להיות?

אני אסביר לך בדיוק. כל חיי אני לא עושה קשר עם הסכנות. הן בטח קיימות. אבל הן לא בקשר איתי. ולכן אני פועלת בלי הפרעה. ואולי בגלל זה אני לא קולטת שצריך להתרגש. או אני לא מתרגשת.

את מבינה שזה לא רגיל?

יכול להיות. הפונקציה של ההתרגשות היא שאת מרגישה שמה שאת עושה זה משהו נורא חשוב שאינו בריהשגה. אני לא חושבת ששעה טובה זה משהו נורא חשוב. אני הולכת לתוכנית עם ראש נורא שמח ונורא נקי. הרי מדובר בסך הכל בתוכנית טלוויזיה. זה לא החיים של הבן-אדם. זו שעה של בידור. זה נחמד, אבל לא יותר מכך.

אחרי שלושה שבועות שז חזרות, את מרגישה שאת מוכנה להופיע על המסך?

את יכולה לגור שבע שנים עם בן-אדם, אבל היום הראשון של הנישואין שלכם יהיה סיפור לגמרי חדש. ולכן אפילו אילו התאמתני במשך שנתיים, ערב ההיר פעה היה סיפור חדש. לא צריך לעשות עניין. צריך להתחיל את הסיפור וזהו זה.